

Torsdag, den 15. marts 2001

27. opfordrer Det Europæiske Råd og Kommissionen til inden hver forårsamling at indlede en omfattende høringsprocedure for at lytte til repræsentanterne for arbejdsmarkedets parter og det civile samfund i alle medlemsstaterne; mener, at arbejdsmarkedets parter kunne spille en vigtigere rolle med hensyn til gennemførelsen af denne strategi ved at indlede forhandlinger på EU- plan og nationalt plan;

*

* *

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Kommissionen, Rådet samt medlemsstaternes og ansøgerlandenes regeringer og parlamenter.

4. Forebyggelse af konflikter og krisestyring

B5-0172/2001

Europa-Parlamentets beslutning om styrkelse af Unionens kapacitet til forebyggelse af konflikter og de civile aspekter ved krisestyring

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin henstilling af 10. februar 1999 om oprettelse af et europæisk civilt fredskorps⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. juni 2000 om gennemførelse af en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik med henblik på Det Europæiske Råds møde i Feira⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 30. november 2000 om oprettelse af en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik efter Køln og Helsinki⁽³⁾,
 - der henviser til sin holdning af 17. januar 2001 om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en beredskabsordning (KOM(2000) 119 — C5-0272/2000 — 2000/0081(CNS))⁽⁴⁾,
 - der henviser til rapporten fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant for FUSP og Kommissionen, om hvordan sammenhængen og effektiviteten i EU's indsats kan forbedres med henblik på konfliktforebyggelse, som blev forelagt på Det Europæiske Råds møde i Nice,
 - der henviser til Rådets afgørelse af 22. maj 2000 om nedsættelse af et udvalg vedrørende de civile aspekter af krisestyring⁽⁵⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelser af 22. januar 2001 om oprettelse af FESFP's endelige organer, herunder navnlig PSC (Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité)⁽⁶⁾, som spiller en central rolle i fastlæggelsen og opfølgningen af EU's reaktion på en krise,
 - der henviser til Rådet forordning (EF) nr. 381/2001⁽⁷⁾ af 26. februar 2001. om oprettelse af en hurtig reaktionsmekanisme,
- A. der minder om, at den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (FESFP), der blev fastlagt og iværksat på Det Europæiske Råds møder i Køln, Helsinki, Feira og Nice har til formål at gøre det muligt for Den Europæiske Union at styre kriser, som truer dens sikkerhed, interesser eller værdier,
- B. der på ny understreger, at anvendelsen af militære midler på udtrykkeligt mandat fra FN's Sikkerhedsråd kun bør overvejes, når alle andre muligheder er slået fejl, hvilket forudsætter, at Den Europæiske Union er i stand til at opfange tegn på mulige kriseområder på et så tidligt tidspunkt, at der kan iværksættes forebyggelsesforanstaltninger, der kan forhindre en mulig krise i at udarte sig til en ustabil situation eller en åben konflikt,

⁽¹⁾ EFT C 150 af 28.5.1999, s. 164.

⁽²⁾ EFT C 67 af 1.3.2001, s. 283.

⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 10.

⁽⁴⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 7.

⁽⁵⁾ EFT L 127 af 27.5.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 27 af 30.1.2001, s. 1-7.

⁽⁷⁾ EFT L 57 af 27.2.2001, s. 5.

Torsdag, den 15. marts 2001

- C. der minder om, at Det Europæiske Råd i Feira har fastlagt fire prioriterede områder (politi, styrkelse af retsstatsprincippet, styrkelse af den civile forvaltning samt civil beskyttelse), inden for hvilke Unionen bør udvikle sin kapacitet til at styre kriser med civile midler, både hvad angår FN- og OSCE-aktioner og selvstændige EU-aktioner,
- D. der henviser til, at forhandlingerne med NATO bør fortsætte for at gøre det muligt for Den Europæiske Union at anvende NATO-midler til konfliktforebyggelse og krisestyring, når dette er nødvendigt,
- E. der henviser til, at Det Europæiske Råd i Nice på dette område har fastlagt målene for det svenske formandsskab, således at dette:
- gennemfører og stadfæster de indførte krisestyingsforanstaltninger
 - fortsætter det arbejde, som blev påbegyndt i Feira om de civile aspekter ved krisestyningen, inklusive udviklingen af en kapacitet til planlægning og gennemførelse af politiaktioner
 - fastlægger mulige områder og samarbejdsformer mellem EU og FN inden for krisestyning
 - udarbejder forslag om forbedring af sammenhængen i og effektiviteten af Unionens aktioner på konfliktstyringsområdet,
- F. der henviser til, at opsplitningen af ansvar vil føre til en svækkelse af EU's kapacitet til konfliktforebyggelse, og at det derfor er nødvendigt at gentage, at kommissæren for eksterne forbindelser og den højtstående FUSP-repræsentants rolle og funktion bør udøves af en næstformand i Kommissionen, som skal have særlige forbindelser til Rådet,
- opfordrer Kommissionen og Rådet til først og fremmest at arbejde for forebyggelse af konflikter, idet det er billigere at forebygge konflikter end at udbedre de ødelæggelser, som konflikter skaber, for slet ikke at tale om de menneskelige lidelser, som de medfører;
 - bemærker, at Den Europæiske Union allerede råder over en række redskaber til forebyggelse af konflikter og styring af kriser, herunder diplomatiske redskaber, undersøgelsesmissioner, særlige repræsentanter, finansiel bistand, humanitær bistand, støtte til valgprocesser, bistand til det lokale politi, grænsekontrol, minerydningsoperationer, sanktioner og snart en EU-politistyrke og EU's hurtige udrykningsstyrke;
 - bemærker ligeledes, at Den Europæiske Union råder over en lang række muligheder for at standse strømmen af våben til konfliktramte regioner i overensstemmelse med sin adfærdskodeks for våbeneksport og i overensstemmelse med sine programmer med henblik på at standse spredningen af håndvåben;
 - vurderer imidlertid, at der bør udfærdiges en liste over alle de redskaber, som Unionen og dens medlemsstater råder over, for at tydeliggøre eventuelle mangler, foretage relevante tilpasninger og gøre det muligt, at disse redskaber anvendes på den måde, som er den mest relevante for den pågældende type krise, og i henhold til specifikke regionale forhold;
 - opfordrer formandskabet og Rådet til at følge op på de henstillinger, der er fastsat i Parlamentets ovennævnte henstilling af 10. februar 1999, helst inden udgangen af 2001;
 - anmoder om, at Den Europæiske Unions oplysnings-, informations- og analysekapacitet forbedres, særligt ved at Rådet (UPPAR, Situationscentret), Kommissionen (delegationerne i tredjelande), medlemsstaterne og Satellitcentret i Torrejón og Institutet for Sikkerhedsstudier stiller disse kapaciteter til rådighed for hinanden;
 - vurderer, at det er påtrængende nødvendigt at involvere ngo'erne, det civile samfund og de uafhængige medier i en politik for konfliktforebyggelse og krisestyning, idet de er uundværlige informations- og erfaringskilder, men at andre kilder dog også skal spille en rolle; mener f.eks. at det vil være hensigtsmæssigt, hvis alle, der er involveret i forvaltning og gennemførelsen af fredsbevarende operationer, gennemfører et kursus i humanitære folkeretlige spørgsmål;
 - fastslår, at den bedste konfliktforebyggelsespolitik består i at tage fat på årsagerne til konflikterne, hvilket forudsætter, at Den Europæiske Union arbejder tæt sammen med de eksisterende internationale og regionale organisationer (FN, NATO, OSCE, Europarådet, finansielle institutioner som IMF og Verdensbanken) såvel som med ngo'erne;

Torsdag, den 15. marts 2001

9. bemærker ligeledes, at Unionens politik med at indgå aftaler med tredjelande – især associerings- og partnerskabsaftaler – effektivt bidrager til at forebygge konflikter;
10. opfordrer Kommissionen og Rådet til inden for Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) at udarbejde en central handlingsplan, som gør det muligt for Unionen og dens medlemsstater at gøre en fælles indsats for at forebygge konflikter og styre kriser, samtidig med at der tages højde for de involveredes kompetenceområder, således som de er fastlagt i traktaterne;
11. bemærker, at konfliktforebyggelse kræver en samordnet anvendelse af alle de instrumenter, der er til EU's rådighed; anmoder Kommissionen om inden for dens beføjelser at føre an i denne henseende og spille en central rolle med hensyn til kriseforebyggelse, da størstedelen af de instrumenter, der skal anvendes, hører under første søjle;
12. opfordrer medlemsstaterne til inden for de fire områder, som blev fastlagt i Feira, at stille de kapaciteter og ressourcer til rådighed, som er nødvendige for hurtigt at gøre Den Europæiske Union operationel, hvilket blandt andet fordrer, at man forud har fastlagt konkrete mål med eventuelle tidsfrister, således som det var tilfældet i drøftelserne vedrørende politistyrken;
13. anmoder Kommissionen og Rådet om hvert år under den årlige drøftelse om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik at aflægge beretning om de fremskridt, der er gjort inden for konfliktforebyggelse og krisestyring med civile midler;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og medlemsstaternes regeringer.

5. Situationen ved grænsen mellem Forbundsrepublikken Jugoslavien/Kosovo og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM)

B5-0230, 0231, 0232, 0233, 0234 og 0235/2001

Europa-Parlamentets beslutning om sammenstødene ved grænsen mellem Forbundsrepublikken Jugoslavien/Kosovo og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og situationen i området

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Kosovo og navnlig beslutningerne af 14. december 2000 ⁽¹⁾ og 15. februar 2001 ⁽²⁾,
- der henviser til resolution nr. 1244 fra FN's Sikkerhedsråd af 10. juni 1999,
- der henviser til erklæringerne fra formanden for FN's Sikkerhedsråd af 30. januar 2001 og 7. marts 2001 om dette spørgsmål,
- der henviser til sluterklæringen fra topmødet i Zagreb den 24. november 2000,
- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien,
- der henviser til det svenske formandskabs erklæringer, navnlig erklæringerne på vegne af EU af 6. og 9. marts 2001 om de voldsomme angreb i nærheden af landsbyen Tanusevci, EU's og OSCE's fælleserklæring af 6. marts 2001, erklæringen fra den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Javier Solana, af 5. marts 2001 samt erklæringerne fra NATO's generalsekretær,
- der henviser til erklæringen fra OSCE's Permanente Råd om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien af 6. marts 2001,
- der henviser til NATO-Rådets afgørelse af 8. marts 2001,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 17.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 13.